

екъ на камбанитѣ, разнесе се тържествено и нахлу живо въ черквата.

Богомолцитѣ бързо излѣзнаха навънъ, излѣзоха всички на двора, и братята и игуменътъ, и паднаха съ поклонъ на земята, поразени отъ новото чудо, което видѣха.

На камбанарията нѣмаше никой, а тежкитѣ камбани се люлѣха силно, свободно, леко и биеха самички.

Ненчо Савовъ

Мусала

Мъгли забулватъ твойто чело —
ти скритъ си, Мусала, и въ май:
надъ твойтѣ плещи снѣжнобѣли
нарѣдко слънчевъ лжчъ сияй.

А грѣйне ли отвредъ просторътъ,
залѣнъ съсъ златна свѣтлина, —
честитъ е, който тамъ, отгоре,
погледне Стара-планина,

и Витоша, и равнинитѣ,
Марица, Места и Пиринъ,
Родопитѣ и долинитѣ,
и небосвода, чистъ и синь!

И хвърлилъ взоръ къмъ тѣзъ картини
отъ твойтѣ горди висоти, —
извикалъ би съ възторгъ: Родино,
о колко хубава си ти!
